

LBRIS

We know
books

Aura-Raluca Bărboi

Sărutul umbrei astrale

Cuvânt înainte de Daniel Cristian Dumitru

Cristian PlusArt

Malu Mare, 2024

*Motto: „Timp nu are decât timpul”.
(Nichita Stănescu)*

Pe cer zboară fluturi fantastici. Oamenii își pun sufletele în nori. Soarele este și mai strălucitor; trecând printre lacrimile mele căuta ceva care ar putea să îmi vindece durerile, suferințele. Plâng când amurgul alb vine! Mă ridic atunci când rugăciunile oamenilor se topesc. Vom exista în sfera aceasta albastră. Caut să aflu unde ești, sufletul meu!

Nu știi cum să îți spun că: *inima mea îți aparține*. Nu știi să iubesc pe altcineva în afară de tine. Aceasta este lumea mea. Tu ești în ea. Te chem tot timpul. Nu știi ce este bine, dar nici ce este rău din ce ți-am spus. Nu știi ce este adevărat sau fals din ce mi-ai spus. Dar aceasta este iubirea mea. Cred în tine și în viața mea Starsea!

Din cer a început să cadă grindină uriașă. O bucată nu se topea. Ea a luat formă de foc, piatră, apă apoi a revenit la starea ei inițială: gheață. Un miraj răsare. Oamenii sunt incapabili uneori să vadă. Singura lor cale rămâne să privească într-o oglindă. Deci, percepția pe care o ai despre tine e doar o iluzie.

Este valabil și pentru ceilalți. Văd doar ce vor ei să vadă și crează o iluzie care le convine lor. Totul este o iluzie.

Te tot rătăcești când ești concentrat pe foarte multe lucruri. Dacă ai prea multe pe cap, încearcă să te gândești la ceea ce e contează cu adevărat. Pentru moment, gândește-te doar la mine.

Mai ții minte jocul acela în care trebuie să unești numerele? De la unu la doi, de la doi la trei, de la trei la patru și așa mai departe până apare un desen? Așa este viața mea. Nu știu care este desenul. Eu pot doar să fiu ascultător și să unesc punctele, încercând să ghicesc forma desenului vieții mele. Nu mă pot decide încotro s-o apuc.

Acum, văzând capătul drumului îmi pare așa rău că se va termina totul. Mă uit în jurul meu și parcă aș vrea să păstrez totul în mintea mea. Fiindcă știu că va veni acea zi în care voi uita chiar și numele tău. De aceea înregistrez tot ce pot. Înainte ca totul să dispară pentru totdeauna. Acest tărâm a fost mereu o sursă de legende.

Nu știu cine sunt. Îmi este frică deoarece cred că aceste lucruri vor ieși din oglindă. Mintea ta este ca o oglindă întunecată. Nu mai reflectă o imagine. Nu mai regăsești acele amintiri în tine. Informațiile nu fac decât să se adune și să se încurce. Joacă feste. Încearcă să explorezi. Numai așa îți vei aduce aminte. Mirosuri, unghere, obiecte toate te vor ajuta. Urmează-ți instinctul! Apar reflexii ale memoriei. Nu te teme de ele, pentru că acestea fac parte din proces. Totul va fi bine.

Este o ruptură în materialul universului. Nimic nu mai este la fel. Ghemul roșu de ață mă conduce la amintiri. Amândoi

am pierdut prea mult. Când unuia i se face frică, trebuie să ne reamintim că se află cineva la capătul celălalt. Și nu suntem singuri. Suntem împreună în acele momente. Un fir ne unește mereu. Orice ar urma, mereu voi fi la celălalt capăt.

Din cea mai neagră noapte apare acum prima rază de lumină. Cu secole în urmă, acolo unde sunt acum doar ruine, se afla mărețul castel. Sub lumina palidă a lunii, cineva se gândeste la mine. Vreau să regăsesc harta amintirilor.

Senzația descoperită acum ceva timp mi s-a lipit de fiecare centimetru de piele. Indiferent de ce îmi spune mintea mea, nu cred că voi mai scăpa vreodată de ea. În acea zi am simțit că fac parte din ceva mai amplu. Nu mai eram singur. Mă unea ceva profund. Diferit de tot ce simțisem vreodată. Atunci mi-am dat seama cât de puternică era legătura dintre noi.

Dar tu erai tristă și distantă. Nu înțelegeam care era cauza. Dacă aș putea să retrăiesc o zi din viața mea, aceea ar fi. Nu de locuri ne va fi dor. Ci de momentele petrecute cu persoana iubită aici. Momente ca acestea se pot reîntoarce mereu.

Încearcă să prețuiești momentele, sunetele, parfumurile, umiditatea, căldura trupurilor noastre. Când vei auzi asemenea sunete sau vei simți o briză ca aceasta mereu te vei întoarce la acest moment.

Nu deschide uși pe care nu ești sigură că le poți închide! O parte din noi a rămas acolo. Umbrele sunt suflete pierdute, captive în această lume. Ești cel mai special om pe care îl cunosc. Fără tine nu mă recunosc.

Sunt aici să te ajut, dar nu mai avem mult timp. De acum încolo, vei umbla între peisajul amintirilor și lumea adevărată.

Vei călători între planuri ale existenței care nu urmează regulile lumii noastre. Totul va părea un vis. Nu încerca să înțelegi. Portalurile te vor duce la locuri și amintiri speciale. În adâncul tău, știi adevărul. O parte din noi este eternă. Amintirile tale dureroase îți vor da multă putere. Atâta cât să te lupți. Nu te teme de ele. Durerea îți va trezi puterea de care ai nevoie. Doar iubirea poate învinge suferința.

Am obosit rău. Nu mai știu nimic. Oamenii importanți nu se uită. Devin părți prețioase din noi. Pentru totdeauna! Uneori se întâmplă atât de multe lucruri care ne fac să uităm cine suntem cu adevărat. De când te-ai îmbolnăvit am devenit o *umbră*. Este important să știi cine ești și ce vrei să faci. Să te ții de drumul tău chiar dacă nu este marcat pe o hartă. Uneori, trebuie să pleci, ca să poți rămâne aproape.

Nu mă voi sparge, nu mă voi rupe. Dacă mă voi prăbuși, mă voi ridica imediat. Voi deveni de neoprit. Fiecare pas îmi arată că pot să o fac. Nu este timpul să pierd. Până la urmă voi ajunge la destinație.

Stelele se reflectă în lac. Tu ești imaginea ulterioară a universului. Tu strălucești sub apă, dar nu îți dai seama de acest lucru. Este greu să las timpul să plece. Simt inima mea înghesuită într-un colț. Vreau să ies din această amintire tristă înghețată în timp.

Am ieșit să mă plimb. La orizont apar păduri ce sunt pictate de anotimp. Un tablou melancolic făcut cu pensula îmbibată în momentele trăite. Apar culori calde de niciunde, un belșug multicolor. Câte o frunză cade din când în când. Un spectacol al schimbării se întâmplă acum sub ochii mei. A durat o veș-

nicie să sar în trenul norilor. Dar sunt fericit că am putut să o fac.

Mirosul tuberozelor pe care îl porți este confortabil și palpitant. Răcoarea îi adaugă o altă dimensiune. Un parfum numai bun de purtat în zilele toride. M-am îndrăgostit de el de când l-am mirosit prima oară. Devine tot mai apropiat de piele, cu cât timpul trece.

Parfumul este un instrument de seducție. Te face să strălucești. Acest parfum dă senzația că ți-ai spălat părul cu o poțiune frumos înmiresmată și acum te simți înprospătată după baie. Apoi ieși pe balconul castelului. Privești lacul. Vântul se joacă cu părul tău. Aroma este o poveste de dragoste necondiționată.

Compoziția parfumului îmbina notele citrice cu cele florale. Aroma subtilă și dulce se întrepătrunde cu atingeri bogate ale tuberozelor. Un plus de feminitate sofisticat este adus. Parfumul de tuberoze este asemeni unei poezii. O uniune sublimă.

Merg pe plajă. Briza mării suflă prin părul tău. Un parfum al iubirii eterne îți trezește simțurile. Un moment al întâlnirii în care nisipul arzător ajunge să întâmpine apa cristalină a mării. Peisajul pitoresc de la mare are o energie calmă și proaspătă.

Imaginează-ți o lume în care liniștea și mirosurile frumoase se revarsă în viața de zi cu zi. Acum poți avea ocazia să regăsești și să admiri aspectele plăcute ale vieții tale.

Parfumul mării te invită la o scufundare în apele turcoaz, spumoase, unde se află grădina de corali în care mișună crino-

idele. Se creează o magie ce se joacă duios cu contrastele și oferă o senzualitate aparte.

O zi de neuitat. Un câmp de trandafiri pe plajă, acolo unde parfumurile se întrepătrund într-un joc unic de arome. O aromă senzuală ce face ca timpul să se oprească, iar plăcerea să fie dusă la alt nivel. O amintire petrecută la mal, dansând în jurul valurilor înspumate. Apusuri de soare, pe plajă vara. Nuanțele irizate de la apus amintesc de o vară nesfârșită.

Note calde senzuale, cântate de sirene, ne ajung la urechi. Se deschid noi uși în spatele cărora peisaje fascinante ne îmbie, ne vrăjesc să evadăm în noile destinații pline de culori, flori și lumini nemaivăzute și nemaîntâlnite. Acolo se află plante necunoscute pline de arome noi și puternice. Seducția căderii nopții te atrage în miraj. Atingerile florale nu cunosc noțiunea timpului. Un loc magic, sclipitor ca un basm, te înghite. Zilele devin lungi în lumile de dincolo de uși și aduc clipe de neuitat.

Cum miroase imaginația? O călătorie olfactivă ce se îndreaptă spre o lume florală excesiv de reală. Un parfum halucinant, hipnotic. O dimensiune vegetală unde domnesc tuberozele, irișii și trandafirii albaștri. O alchimie poetică.

Este timpul să ne imbarcăm într-o călătorie care ne duce dincolo de ce putem vedea și simți, într-o explorare a subconștientului. Numai atunci vom putea găsi dorințele noastre profunde și sursa noastră de inspirație. Pregătește-te de călătoria auto-cunoașterii, pentru a descoperi dorințele tale ascunse. Metamorfoza începe! Eternitatea începe să mă afecteze. Lumea umbrelor mă cheamă.